

18⁺

VIGYÁZAT, PIKÁNS, ERŐSZAKOS NYELVEZET

FÉLELEM ÉS VÁGY

EVE RED

ROMANTIKUS, EROTIKUS REGÉNY

FÉLELEM ÉS VÁGY

Eve Red

Kiadó: Red Zone

2022

ISBN 978-615-6485-00-7

Minden jog fenntartva!

Szerkesztette: Komor Zoltán

Könyvajánló

Kényes és nehéz témákat helyeztem a középpontba. Sajnos túl sok emberrel történt gyerekkorában valamilyen testi-lelki abúzus.

Elsősorban arra hívnám fel a figyelmet, hogy figyeljünk oda a körülöttünk élő emberekre, és ha kell és módunkban áll segíteni, akkor segítsünk nekik!

Másodsorban, akik ilyen körülmények között nőttek fel, azoknak nem biztos, hogy sikerült feldolgozni ezt a traumát. A testi tüneteket az emberek sokkal hamarabb kezelik, orvosolják, a lelki problémákat viszont nem. Pedig azt is nagyon fontos lenne. Ne féljenek felkeresni szakembert!

Vannak köztünk veszélyes személyiség típusú emberek is, akár családon belül. Nekik még nehezebb elhatárolódní, de sokszor tényleg nincs más megoldás és ezt tudni kell felismerni, és azt mondani, ne tovább! Kérjenek segítséget!

Hozzáértő emberek szerint teljesen normálisnak számít a szex bármely formája két felnőtt ember között, ha kölcsönös beleegyezésen alapszik. Ez a könyv erotikától túlfűtött, erőszakos nyelvezetű, 18+ és csak erős idegzetűeknek ajánlom.

A célom ezzel a könyvvel, hogy tudatosítsam az emberekben, hogy ez egy valós és létező probléma. Ezzel foglalkozni kell, mert úgy gondolom, hogy így sokszor megelőzhető a baj.

Ezek a reális gondok a fantáziám ihlette izgalmas, bűnügyi, szerelmi történetben formálódtak meg. Tiszta szívvel kívánok kellemes olvasást, kikapcsolódást számodra a világomban.

Köszönetnyilvánítás

Természetesen minden az én fejemben fogalmazódott meg. Jöttek a gondolatok, ahogy a gép elé ültem és csak pötyögtem. Lassan másfél évig íródott. Rengeteget dolgoztam rajta. Szinte vele keltem és feküdtem. Nem túlzok. Ahogy kinyitottam a szemem a történet, vagy egy-egy karakter nyomta a fejemet. Valahogy így: “–Hajrá, írd le minket, mert rajtad keresztül születünk meg!” Nehéz és hosszú volt az út idáig. Az alkotói válság olykor engem is elkapott és ilyenkor jöttek az én segítők, akiknek hálaival tartozom, még ha olykor nem is tudtak róla, hogy segítettek egy-egy karakter kidolgozásában.

Fontosnak tartottam, hogy megírjam, hogy kiknek tartozom köszönettel, mert nélkülük ez a regény meg sem született volna, vagy igen, de csak egy silány és kidolgozatlan változatban.

Cs.Lacinak, mert felhívtad a figyelmem az alvilági szleng használatára. Bocsi, de ennyi telt tőlem. Köszönöm neked.

Mindkét Barbimnak köszönöm. Hálás vagyok nektek. Nagyon jó barátnők vagytok, ami ritka és nekem megadatott. Mindenkinek kívánom, hogy ilyen emberek vegyék körül.

Az öcsémnek, aki nélkül nem sikerültek volna azok a remek képek. Nagyon ügyes vagy, csak így tovább, előre. Köszönöm.

A grafikusnak, Péternek a szuper borítókép miatt. Jó volt veled együtt dolgozni. Köszönöm.

Tibinek, mert ilyen jól megvalósítottad az elképzelt weboldalam. És ez itt a reklám helye is: www.evered.hu Köszönöm neked.

Kenshinek, alias Attilának, mert segítettél a boxvilág rejtelseiben eligazodni. Köszönöm.

A véletlennek, mert összehozott Donáttal, bár megbeszéltük, hogy nincsenek véletlenek. Átala jutottam el Komor Zoltánhoz, aki rengeteget segített. Köszönöm, hogy ilyen profin szerkesztettél és tördeltél. Hálás vagyok neked!

Édesanyámnak, hogy erőt adott azzal, hogy büszke vagy rám és ennek nem féltél hangot adni. Köszönöm, és persze azt is, hogy felneveltél.

Papának és mamának, akik biztattak, hogy folytassam csak, mert ez nagyon jó. Köszönöm nektek.

Anyósomnak, mert tudom, hogy nem tudsz róla, de rengeteget segítettél és nem csak a könyvemben, hanem itthon is. Neked is köszönettel tartozom Máté, hogy vigyáztál a gyerekekre, amikor kellett és mindezt nagyon szívesen tetted. Köszönöm nektek.

Nem utolsó sorban a családomnak tartozom köszönettel. Drága gyermekeim, köszönöm, hogy türelemmel voltatok, amikor nélkülöztetek, mert elmerültem az írásban. Szeretlek titeket.

Az én szerető és megértő férjemnek. Uh, ez a regény meg sem született volna, ha te nem lennél. Köszönöm, hogy vagy nekem. Köszönöm, hogy támogattál, akkor is, amikor én egyáltalán nem bíztam magamban. Hálás vagyok, hogy rád találtam. Szeretlek!

1. Fejezet

Lefelé sétált a pincébe. Elegáns bőrcipője nyikorgott, ahogy a lépcsőn haladt. Mark a saját lélegzetére összpontosított. Belégzéskor nedves, dohos szag árasztotta el az orrát. Utálta a pincéket. Ridegek, hidegek, mocskosak és a patkányok kedvenc helyei. Ráadásul mindig az a szemét kurva jutott eszébe róluk. Találó, hogy egy ilyen semmirekellő alakot itt végeznek ki. Nem az első és nem is az utolsó, hogy számon kell kérnie valakit, akit aztán megöl.

Az utolsó lépcsőfoknál balra fordult, ahol a sötétségből feltárult előtte egy hatalmas vasajtó. Kinyitotta, mire a zsanérok hangosan megnyikordultak. A helyiség közepén egy székhez volt odakötözve meztelenül. A fölötte lévő lámpában, ami csak gyéren világított, döglött molyok heverték. Mark ránézett a köpcös, kopaszodó férfira. Találó becenevet kapott: Zsíros. Az ajtó nyitására felnézett. Egyenesen Mark szemébe. Az arcát már alig lehetett felismerni. Csupa vér volt. Az egyik szeme bedagadt, és eltorzult a fájdalomtól. Az egyik füle is hiányzott már. Pár égési sérülés is látszott kövér testén. Darius, aki ott állt a megkötözött férfi mellett, várva Markot, már megdolgozta kicsit. Végrehajtójának, aki egyben hűséges barátja is, a feladatai közé tartozott a kínzás is.

– Nem én tettem, Mark, esküszöm! Én ilyet sosem tennék! – Mark megvetően nézett rá, lassan közelítve Zsíroshoz. Utálta a gyermekbántalmazókat! Undorodott az ilyenektől! Beleütött egyet a rohadék fejébe. Ökle alatt érezte, ahogy törik a csont. A pince falai visszaverték az orrcsont recsegésének a hangját és Zsíros fájdalmas kiáltását.

– Nekem ne hazudj! Tudom, hogy gyerekeket adtál el! – kiáltotta Mark. Aztán normál hangerővel folytatta tovább. – Kurvára meg fogsz itt és most dögleni! Csak rajtad múlik, hogy gyors haláloed lesz, vagy... – azzal fejével Darius felé bökött, – Szép lassú. Látom, Darius már bemutatta az eszközeit

neked... – Oldalra nézett, a rozsdásodó, fém zsúrkocsira, amin gondosan, sorba voltak elhelyezve a szerszámok. Némelyik már véresen. Mark elmosolyodott, bár nem jókedvében. Zsíros követte Mark tekintetét és összerezett.

– Jaj, Mark, Darius! Régi cimrik vagyunk! – Hol az egyikre, hol a másikra nézett. – Kérlek, ne bántsatok! Tudjátok, hogy van egy feleségem és egy kisfiam is! Mi lesz velük? – Fogta könyörgőre, ezzel próbálva a lelkiismeretükre hatni.

– Te aljas kis köcsög! Azt hitted, nem jövök rá, hogy mit csinálsz a nevemben? Mintha bármi közöm is lenne az egészhez. Pedofil vagy! A saját fiadat is zaklatod és a feleséged vered. A családomról gondoskodom azzal, hogy megszabadítom őket tőled, és anyagilag is.

Zsíros, amikor már látta, hogy nem kap kegyelmet, elnevette magát, kimutatva tört fogú mosolyát. Darius itt is tette a dolgát. Zsíros nevetése inkább volt hörgés, majd köhögésbe fulladt.

– Tudd meg, hogy minden egyes pillanatot élveztem, amikor átbasztalak! Örökké állt a farkam a gondolatra! A gyerekeket is élveztem, míg tovább nem adtam őket! A finom kis bőrük hmmm... – Köpött egy kis vért a koszos pince padlóra.

– Kinek adtad el őket? Énekelj nekem! – Mikor nem kapott választ, csak gúnyos nevetést, Mark ránézett Dariusra, aki erre odalépett, és a kezében lévő szike hegyét benyomta Zsíros mutatóujjának a körme alá. Zsíros üvöltött, alatta sárga tócsa jelent meg.

– Maaark! Kééérleek! Lőj le! Gyors halált ígértél! – A hangja remegett a fájdalomtól és a lassú és még fájdalmasabb vég gondolatától. Keserves sírásban tört ki.

Mark, két lépéssel a zsúrkocsihoz ment. Egy körzöt emelt fel, és megforgatta a lámpa fényénél, úgy tanulmányozta. Aztán ránézett Zsírosra, és megvillantotta azt a híres, gúnyos, féloldalas mosolyát, ami sosem ígért semmi jót. Közelebb lépett hozzá.

– Az még azelőtt volt, hogy ilyen élvezettel beszéltél a tetteidről. Ráadásul azután, hogy mit műveltél, te förmedvény, nem érdemelsz lassú halált! Az ami marad belőled, üzenet lesz, hogy én az ilyet nem viselem el, és súlyos következményekkel kell számolnia annak, aki mégis megpróbálja! Gyerünk, áruld el nekem, hogy kinek adtad el őket!–

Zsíros becsukta a szemét, nyöszörögni kezdett. Fejét jobbra-balra dobálva próbált szabadulni, de így sem tudta elkerülni azt, ami rá várt. Darius mögéje állt, és lefogta a fejét, Mark pedig lassan benyomta a még ép szemébe a tűt. Érezte, hogy kisebb ellenállásba ütközve lassan átmegy a szemhéjon, majd végül elérve a szemgolyóhoz addig nyomta, amíg tudta. Zsíros torkaszakadtából üvöltött.

– Ri-Rifatnak... Ri-ri-Rifatnak! Kérlek... – Zokogott tovább Zsíros. Mark elfintorodott a hűgyszagtól, és hátrébb lépett. A körzöt a zsúrkocsira dobta, majd ránézett Dariusra és bólintott egyet, jelezve, hogy befejezheti.

Ha itt végeztek, elmennek majd a bárba, hogy szexeljenek. Dariuszal ellentétben ő nem szerette a kurvákat. Az is az volt. Az a szemét. Amúgy se volt rá szüksége, mert bárkit megkaphatott. Nem beképzeltség, de a nők versengtek érte, hogy melyiküket bassza meg.

Darius közben a zsúrkocsin lévő szerszámok között matatott. Amikor odafordult Zsíroshoz, egy metszőollót tartott a kezében. Mark oldalvást pillantott a szerszámokra, és észrevette, hogy a körzöt, amit csak oda dobott az imént a zsúrkocsira, Darius szépen visszahelyezte a sorba. Kicsit rendmániás. Mark ezen jót mosolygott magában, de mindenkinek megvan a maga kis hülyesége. Közben Darius egyetlen mozdulattal levágta Zsíros petyhüdt farkát, amire nem volt szükség, de mindketten utálták, amit tett és igenis megérdemelte. Nem lehet jóvátenni, amit a gyerekek ellen követett el, de elégtételt vettek. Óriási, állatias üvöltés hagyta el a torkát. A vér csak úgy spriccelt, Zsíros pedig elájult. Erre az esetre mindig volt náluk adrenalin, hogy felélesszék őket. Most nem kellett alkalmazni, mert elárulta, amit tudni szerettek volna. Ekkor Mark elővette rejtett válltáskájából Colt M1911 45-ös kaliberű pisztolyát és kétszer fejbe lőtte vele. A pisztoly hangját a kis pince helyiség még inkább felerősítette. Az ő

fülük már hozzászokott ehhez. Visszahelyezte a fegyver válltokba a pisztolyt és kísétált a helyiségből.

Mark Belinszkijnek ez volt az élete. Fenntartotta a birodalmát, és kefélt orrba-szájba. Ezért nem maradhatott semmi megtorlatlanul, amit ellene követtek el. Ő volt a bűnszövetkezet feje. Övé volt a város, a nők. Bármit megkapott, amit csak akart. De vigyáznia kellett a hírnevére, mert ebben a „szakmában” csak hiénák voltak, akik arra várnak, mikor lesz egy kis rés a falban. Egy kis gyengeség, és támadnak. A helyért, a hatalomért, a pozícióért, ahol ő van.

Ha pedig gyermekek ellen követnek el aljasságot, akkor pláne nincs kegyelem!

Felért a lépcsőn, majd kísétált az éjszakába. Mélyet szippantott a levegőből, és a tüdejét megtöltötte a friss, hűvös, októberi levegő, de bármennyit is lélegzett, a pince jellegzetes szagát nem tudta kiűzni az orrából. Mark felnézett a csillagokra. Hogy ő mennyire utálta a pincéket!

26 évvel korábban...

Mark besétált a koszos konyhába. Kíváncsian nézett körbe. Egy kisebb falikút szolgált mosogatóként, ami mellett egy ósdi alsó és felső konyhabútor állt. Orrát megcsapta a konyha jellegzetes rovarirtó szaga. A tűzhely kissé távolabb árválkodott magában, amin néhány csótány szaladgált, mintha ezzel csak kigúnyolnák azt a ritka próbálkozást, amikor anyja körbefújta a konyhát a csótányirtóval. A barna linóleum kopott és imitt-amott hiányos volt. Nagy levegőt vett és az áporodott szag, ami elárasztotta érzékeit, elárulta neki, hogy az anyja ma sem főzött. Ez azt is jelentette, hogy megint be volt állva.

Szegényes és koszos környezetéhez volt ideje hozzászoknia élete tíz éve alatt. Ha az anyja főzött, akkor annyit evett amennyit csak tudott, mert nem tudta, mikor lesz ilyen legközelebb. Ez csak akkor fordult elő, ha nem ivott és nem drogozott. Egy kis étkezőasztal helyezkedett el a hátsó ajtó mellett, ami alá két összecsukható kempingszék volt betolva. A harmadik széken ült az anyja. Hosszú, barna haja belelógott az arcába. A szemei ugyanolyanok voltak, mint Marknak, azonban az övéből kiveszett minden csillogás és

élettelenül nézett Markra. Rövid miniszoknyát viselt, fekete harisnyával és harisnyatartóval. Egyik keze között valamilyen piát szorongatott. Tűzpiros körmei világítottak a félhomályos helyiségben.

– Várnak a barátaim. – Próbálta magabiztosan kiejteni a szavakat, ami a félelemtől egyáltalán nem sikerült. Mark megfordult és ki akart sétálni a konyhából, de az anyja hangja megállította.

– Gyere csak ide szépségem! – szólt tompa hangon. Mark behunyta a szemét. Tudta! Tudta, hogy már megint ivott, és drogozott, mert olyan furcsa volt a szeme és a hangja is és nem főzött. Amikor tiszta a tudata, akkor mindig főz, de az nagyon ritkán fordult elő. Tudta, hogy már megint olyan dolgokat fog kérni tőle. És tudta, tudta, hogy ez egyáltalán nem helyes! Ügyesebben, halkabban kellett volna meglesnie, de annyira éhes volt már, hogy minden elővigyázatosság kiveszett belőle és óvatlan lett. Erre a gondolatra a gyomrába kízó fájdalom mart az éhségtől, és kétrét görnyedve hajolt előre, úgy szorította két kis vézna karját a hasára. Amikor józan volt az anyja, akkor annyira más volt, olyan normális és olyan finomakat szokott főzni. Akkor mindenért bocsánatot szokott kérni, mindent sajnál és bán, és mindig megígéri, hogy innentől minden jó lesz és megváltozik. Mark naivan bedőlt ezeknek az alkalmaknak, mert úgy gondolta, ha erősen hisz, akkor változás áll be, de soha nem változott semmi.

– Mark, azt mondtam gyere ide! – zökkenetette ki az anyja hangja a gondolataiból. – Vagy azt akarod, hogy szóljak apádnak, mert nem fogadtál szót?

Mark megfordult, kiegyenesedett és dühösen felcsattant: – Ő nem az apám!

Az anyja mérgesen felpattant a helyéről, és ahhoz képest amilyen állapotban volt, meglepő gyorsasággal ott termett Mark előtt, és keményen pofon vágta. Visszhangot vert a csattanás a konyhafalon. Mark meglepődött, nem is a fájdalomtól, inkább saját magán, hogy ilyen bátran felszólt. Megfogta a saját arcát ott, ahol az ütés érte, nagyokat pislogott az anyjára, akinek egyszerre ellágyult a tekintete.

– Kicsi, édes fiacskám! Mennem kell baszni azzal sok emberrel, hogy tudjál mit zabálni, de én téged szeretlek – Megfogta a kezét, és húzni kezdte a pinceajtóhoz. Lebotladoztak a lépcsőn, végül hanyatt lökte Markot az egyszemélyes koszos ágyra. – Most szépen megtanulod, hogy kell nyalni, te kis buzi! – És már húzta is le a bugyiját...

Mark felocsúdott és megrázta a fejét, hogy ezzel kizárhassa az emlékeket, majd az autója csomagtartójához lépett.- Kivette a két kisebb zsákban elhelyezett váltás ruhát, ami mindig volt náluk. Dariusnak és neki is. Felsétált a lepusztult épülethez, ami egy egyszintes, kertes ház volt valaha. Ez is az ő tulajdonában állt. A semmi közepén voltak Oroszország belsejében, ahol hivatalosan csak egy telek volt bejegyezve. Körülöttük több kilométeres távolságban fák vették körül őket. Tökéletes az ilyen tettek végrehajtásához. Mark tudta, hogy Darius nagyjából húsz perc múlva végez, addig gyorsan lezuhanyozott, átöltözött, a rajta lévő ruhát begyömöszölte a zsákba, és elindult kifelé. Kint egy hordóba dobta a zsákot, ami a ház mellett állt, és beült a kocsiba. Ott várakozott tovább Dariusra.

2. Fejezet

Miután Darius végzett, végigcsinálta, amit az imént Mark is. Mindketten a hordó mellé álltak. Darius lelocsolta kerozinnal a zsákokat és begyújtotta. A kerozin szaga megcsapta az orrát. A hirtelen támadt lángoktól mindketten hátráltak egy lépést. Nézték, ahogy a ruháik elégnek, majd Darius megszólalt.

– Feldaraboltam, mint egy disznót. Lesz majd dolguk a rendőrségi helyszínelőknek! – utalt arra, amint a „takarítók” elviszik a testrészeket és szétszórják a város különböző pontjain. – Le kéne vezetni! – Húzta érzelemmentes mosolyra a száját.

– Tudom, már ismerlek! – Mosolyodott el Mark is. – Hívd a takarítókat, és indulhatunk is a bárba! – Az ő feladatuk volt az is, hogy szó szerint feltakarítsanak, eltüntetve a nyomokat, a holttestet és a vele járó mocskot is.

– Már hívtam őket mielőtt munkához álltam volna. – Darius az órájára nézett, és egy kicsit megrándult az arca. – Fél óra múlva itt vannak. Tizenegyre rendeltem őket. Majdnem jó az időzítés, ha még egy kicsit tovább húzom azzal a tetűvel, akkor tökéletes is lehetett volna. – Vigyorgott, mint egy örült. Mark megcsóválta a fejét és vele nevetett.

Szótlanul nézték tovább, ahogy a lángok alábbhagynak és elindultak. Mark nem értette a barátját, mert a levezetés alatt egy kiadós szexre gondolt, amivel alapból nincs gond, de Darius ezt kurvákkal csinálta csak. Ha jobban belegondolt, tudta, hogy ő miért nem kedveli a kurvákat. Az egész az anyja miatt volt. Pedig azt is tudta, hogy csak annyi a különbség köztük, hogy ő nem fizet a dugásért. Alkalmi szexpartnereit eldobta, miután megkúrta őket. De mind tisztában voltak azzal, hogy ennél többet ne várjanak tőle, mert úgy sem lesz folytatás. Ő nem az a tipikus fehér kerítéses, kertés házaspár férjnek való férfi volt.

Később, ahogy a fekete Aston Martin-nal megálltak a bár előtt, egyből ott termett egy parkolóinas, Mark pedig nem kevés pénzt nyomott a kezébe.

– Spasibo főnök! – hálálkodott elkerekedett szemmel az új fiú. Mark biccentett neki, és a kígyózó sor mellett elhaladva a klub bejárata felé vette az irányt Dariusszal. Az, hogy ilyen sokan szeretnének bejutni, egyáltalán nem volt újdonság. Markot ez mindig jó érzéssel töltötte el. Ahogy a bejárathoz értek, a kidobók már nyitották is nekik az ajtót.

– Helló főnök! – Mondták szinte egyszerre. – Helló Darius! – Csak egy szóra főnök! – Raul hangja megállította őket.

Mark kérdően felvonta a szemöldökét.

– Köszönöm, hogy kifizetted az édesanyám orvosi kezelési költségeit, hála neked, már jobban van!

Mark közelebb lépett hozzá, majd szívélyesen elmosolyodott és kezét rázott vele.

– Ennek nagyon örülök!

A hangos, elektronikus zene dübörgését már az utcán állva is a csontjaikban érezték, de amikor beléptek a nívós klubba, teljes hangerővel csapott le rájuk. Mark büszke volt erre a helyre, mert ez volt az első legális üzlete, amit önerőből tudott megvenni és rendszeresen adózik is utána. Ennek a helynek köszönheti jelenlegi pozícióját, és ezután kezdődött minden. Szeretett itt lenni, kötődött a bárhoz. Bent a falak között sok illegális üzlet folyt. A szokásos: drogkereskedelem, lányok futtatása. Egyszóval pénzmosásra is nagyszerű befektetésnek bizonyult.

Miközben az irodája felé sétáltak, sorban felkínálták magukat a lányok. Nekimentek és „véletlenül” még hozzá is simultak. Próbálták lépre csalni. Aranyásók voltak, akik azt remélték, megcsinálhatják a szerencsájüket. Az sem volt hátrány, hogy Mark nagyon jól nézett ki. A gazdagsággal járó önbizalom lengte körül.

Mark viszont rájuk sem nézett, csak ment tovább. Darius is nagyon jó pasi volt, de vele senki nem mert próbálkozni. Az ő kisugárzása túlment a jó szex ígéretével. Inkább félelmet váltott ki a nőkben is. Az iroda előtt szintén

két testőr állt. Egy pár lépcső vezetett fel a hangszigetelt helyiségbe, ahol egy Chesterfield barna bőr kanapé és két fotel volt. Darius a kanapén foglalt helyet, Mark a nagy barna íróasztal mögé ült. Nem sokkal utánuk a csinos szőke hajú pincérnő, Irina kopogott be, a szokásos whiskyvel a tálcáján. Annak ellenére, hogy mindketten oroszok voltak, a whiskyt jobban szerették, mint a vodkát.

– Helló főnök, Darius! – Rakta az italt a nagy íróasztalra, és két Cohiba-Behike szivarral tálalta fel nekik. – Hozhatok még valamit?

Mark levágta a szivarvágóval a szivarok végét, és Dariusnak nyújtotta az egyiket.

– Nekem Katyara van szükségem, Irina – jelentette ki Darius, és közben felállt, hogy elvegye a szivart, majd meggyújtott egy gyufát, ami szintén a tálcán volt, és Mark felé nyújtotta a lángot. – Fél óra és fent vagyok nála. Szólj neki! – mondta ellentmondást nem tűrő hangon. Közben meggyújtotta a saját szivarját is, és visszaült a kanapéra.

– Rendben – mondta Irina, és már ki is ment. Mark Darius felé emelte a poharát.

– Za vpolnennuyu zadachu! –

–Az elvégzett feladatra! – Biccentett Darius. – És arra, hogy eggyel kevesebb a szemét a földön.

Egy ideig még pöfékeltek, és az irodát betöltötte a finom szivar füstje. Élvezték a whisky aromáját, ami kellemesen kaparta a torkukat, aztán Mark újra megszólalt:

– Mi a véleményed? Vissza tudjuk szerezni azokat az ártatlan kölyköket, hogy normális életet élhessenek?

Darius meglötyögtette poharában az aranysárga italt, amit merengve nézett. Beleivott.

– Az egy faszfej volt! A világnak mindenképpen tettünk egy szívességet, hogy kivontuk őt a forgalomból!

Mark helyeslően bólintott, és mélyet szippantott a szivarjába.

– Meg fogom tenni a további lépéseket. – Ez nem is volt kérdés így, hogy lebukott Zsíros, hogy kivel üzletelt. – A folyamat elindult és a szívem szerint az összes mocsadékot kinyírnám, és ezt is fogjuk tenni! Tisztában vagyok veled, hogy mindig mindenben támogatsz, de azért megkérdezem: Mellettem állsz, bármi legyen is a vége? – Fürkészsze nézett Darius szemében. Ő gondolkodás nélkül rávágta:-

– Ez csak természetes! Tudod, hogy mindig mindenben számíthatsz rám! Mindkettőnknek a szívügye is ez! – Maguk elé néztek és belemerültek a gondolataikba..

Mindkettőjüknek a rossz gyerekkoruk jutott eszébe. Néhány perc elteltével Mark témát váltott:

– Milyen a felhozatal a boxklubodban? – A boxklubból szokták kiválogatni a potenciális katonákat, gyalogosokat, akik csendesek, kell a pénz nekik, és ügyesen verekednek.

– Van pár új tehetség, majd megkörnyékezem őket.

– Mark bólintott. Megitták az italt és a szivart is elpöfékelték Később Irina is visszajött.

– Darius, Katya készen áll rád.

Darius felpattant, és kisétált a hatalmas irodából. Ahogy becsukta maga után az ajtót, újra elhalkult a zene.

– Neked, Mark hozhatok még valamit? Vagy esetleg valakit? – kérdezte csendesen a pincérnő. Mark elnézett az üvegfalon túl, ami kintről tükör volt, de innen ablak. Marknak tökéletes rálátása volt a táncoló emberekre. Hosszasan nézte a felhozatait, végül egy tekergő, barna hajú lányon állapodott meg a tekintete. Ez olyan! Pont olyan, mint ő.

26 évvel korábban...

Ahogy az anyja lehúzta a bugyiját, Markot átjárta a félelem. Mozdulni sem mert. Ha nem csinálja azt, amit követel, akkor tőle is kikap, és a mostoha

apjától is, akit apának kell szólítania. Az anyja összes pasiját így kellett szólítani. Az igazi apjára nem emlékszik, lehet nem is volt neki. Sokszor gondolt rá, hogy majd egyszer eljön és megmenti őt. Elviszi innen és szeretni fogja úgy, ahogy egy apa szeretheti a gyereket. Most már eljutott arra a szintre, hogy nem gondolt rá. Ha mégis eszébe jutott, dühöt érzett iránta, mert nem jött el a tíz év alatt egyszer sem hozzá.

Ha az „apja” rajtakapja az anyjával, akkor csak tőle fog verést kapni. Az anyja a csípőjébe ült, és vonaglani kezdett, egy csak számára hallható zenére. Úgy tekergett, mint egy kígyó.

– Na mi van, te kis puha pöcs, leszopjam a farkad? Miért nem áll már?

Mark behunyta a szemét, miközben anyja lehúzta róla a nadrágját, majd érezte, ahogy megfordul rajta. Olyan erővel ült rá Mark szájára, hogy ő majdnem megfulladt tőle.

– Nyald, nyald, te kis szerencsétlen! Ahhh, ez az! – üvöltött rá az anyja. Mark undorodott az anyjától és undorodott saját magától is. Ekkor hallották meg a bejárati ajtó csapódását.

– Főnök! Főnök! Minden rendben? – Irina hangjára feleszmélt.

– Da. Persze, Irina! Azt a vöröset kérem, aki ott van balra a hangfalaknál! Hozd ide nekem!

Pár perc elteltével benyitott a vörös hajú nő.

– Helló – köszönt kissé félénken. – Te vagy Mark? Akié a bár? – Teljesen felesleges kérdés volt a részéről, mert mindketten tudták, hogy kicsoda ő. Talán csak zavarában próbált beszélgetést kezdeményezni.

Mark nem is válaszolt rá, csak ült a székben a nagy íróasztala mögött, és nézte a nőt. Ebben a feltűnő piros ruhában, ami jól ment a vörös hajhoz, olyan nőnek tűnt, mint aki tudja, hogy mi kell Marknak.

– Hogy hívnak?

– Vera vagyok. – Pár másodperc csend után folytatta. – Már régóta a közeledbe akartam kerülni, és huh, de jól nézel ki! Tetszel nekem! –

Mosolyodott el.

Mark ezekre a nőkre, akikkel beszélgetni sem lehetett, nem tekintett másként, csak mint egy tárgyra. Használat után eldobhatóak. Ennyiből már le is szűrte, hogy ez a nő még arra a fajta szexre sem lesz alkalmas, amit ő szeret, de ha már itt van, miért ne. Szüksége van egy dugásra a tesztoszteron levezetésére. Nem gondolt arra, hogy kihasználja a nőt, hisz önszántából jött ide. Az egy másik dolog, hogy valószínűleg arra gondolt, hogy majd megfogja a szerencsáját Markkal.

Vera megindult felé.

– Állj meg ott, ahol vagy! – emelte fel Mark a kezét. A nő megtorpant. – Irina, a pincérnő elmondta mire számíthatsz? És hogy mire vágyom? – Szegezte neki a kemény kérdést.

– Igen, elmondta – válaszolt, szemét lesütve a földre.

– Na ne játszd meg magad előttem! Ha ennyi telik tőled, mehetsz is ki! – Intett Mark az ajtó felé, hogy nyomatékot adjon szavainak. Őszintén szólva, még örült is volna neki, ha kimegy. Viszont Vera ráemelte elszántan tekintetét, majd megnyalta ajkait.

– Mit parancsolsz? Bármit megteszek, a tiéd vagyok!

Mark elmosolyodott.

– Ez már tetszik! Csak erre az egy alkalomra kellesz, nincs tovább! Megértetted?

– Da – hangzott a határozott válasz.

– Ereszkedj akkor négykézlábra és könyörögj, hogy bevehess a szádba!

Vera- egyből csinálta, amire utasítást kapott. Miután négykézlábra ereszkedett, megindult Mark felé. Azt hitte, hogy csábító és ellenállhatatlan, de Mark már kissé unta az ilyen műsort. Már annyi nőt megbaszott, hogy idegesítette az időhúzás, pláne ha tudta, hogy nem is éri meg a különösebb fáradságot. A maga részéről gyors tárúritést szeretett volna, aztán mindenki

menjen a maga dolgára. Tudta, hogy arrogáns és bunkó is, de ő ilyen és kész. Ráadásul férfi volt, akinek szükségletei voltak.

– Kérlek, hadd kapjam be! Le akarlak szopni! – Ettől a mondattól végre félig merev lett. Elővette a farkát, és lassan, komótosan húzogatni kezdte, miközben figyelte a nőt, ahogy közeledik felé. Nem csak főnök szeretett lenni, de a szexben is szeretett dominálni, ezért vezette rá a nőt erre a szójátékra, aki időközben odaért hozzá.

– Ez kell? Tessék! Itt van! Mutasd meg, mennyire akarod, hogy megbasszalak.

Vera olyan nagyra nyitotta száját, amekkorára tudta, de így se bírta bekapni teljes hosszában.

Mark a vörös hajába markolt és maga felé húzta. Keményen megcsókolta. Vera rámarkolt Mark farkára és verni kezdte azt. Mark egyik kezét a nő nyakára tette, a másikkal a haját fogta. Ekkor megcsapta az orrát a nő erős parfümjének az illata. Nem tetszett neki, így kissé hátrébb húzódott

– Nyisd ki a szád! – Vera kinyitotta a szemét, és ráemelte fátyolos tekintetét Markra. Nagyra nyitotta száját. Mark beleköpött, aztán mindkét kezével megmarkolta a haját és így húzta rá a farkára a száját. Le-fel járatta a fejét a péniszén, de a nő nem bírta annyira mélyen, ahogy Mark szerette volna, és öklendezve tolta el magát tőle. Még kicsit fogazott is. Ezt megismételték párszor, végül Mark megunt, és ráparancsolt.

– Menj oda a tükörfalhoz, nézd a táncolókat, közben pucsíts be nekem, és a két kezed tedd a fejed mellé!

Vera szétfolyt sminkkel sétált oda.

– Ők nem látnak be, de te kilátsz rájuk? Hát ez szuper!

Mark felállt az asztaltól, és szép lassan odasétált hozzá.

– Ne pofázz, csak ha kérdezlek! Megértetted? Most meg leszel baszva! Keményen csinálom!

– A nő megborzongott a szavaktól, jó értelemben, és még mélyebbre hajolt. Rövid, piros testhez simuló ruhája feljebb csúszott és a lámpa fényében Mark észrevette, hogy a bugyija átázott. A fenekét jobbra-balra riszálva várta őt.

– Ne mozdulj! – Vera mozdulatlaná vált. Mark felhúzott egy óvszert és belemarkolt a nagy, vörös loboncba, amit hirtelen maga felé rántott. A másik kezével félretolta a nő nedves bugyiját, és a puncihoz tette a makkját. A nedvességet szétkenve mozgatta a farkát fel-le a bejárattól a csiklóig. Oda-vissza. Amikor úgy érezte készen áll rá a csaj, hogy befogadja őt, egy hirtelen mozdulattal beledöfte a farkát, aki felsikoltott, de Mark mit sem foglalkozva vele, egyre vadabb tempót vett fel, egyre durvábban pumpálta. Többször is rácsapott a seggére, mindig egy fokkal erősebben, de a kielégülés nem akart eljönni. Mostanában elég üresek voltak ezek a dugások számára. A nő egyre hangosabban kiabált, nyöszörgött az élvezettől. Mark előrehajolt, és befogta a száját, a másik kezével pedig belemarkolt a mellébe, de csak nem tudott elélvezni.

– Kussolj már te hülye piccsa! – Csapott rá a himbálózó mellre, majd újra megszorította. Próbált végezni, hogy mielőbb szabaduljon. Nem kezelte másként az ilyen nőket, csak mint a tárgyakat. Mindenki tudta, hogy mire számítsen, ha vele szexel, de ennek ellenére is jöttek, mint a sáskák. Minél nagyobb megalázást kaptak, annál lucskosabbak voltak. A veszély amit akkor kaptak, amikor vele voltak és a pénz is izgatta őket.

A szobát betöltötte a szex szaga és a cuppogó, csattogó hangok. Mark kinézett a táncoló tömeg felé, és megpillantott egy gyönyörű szőke nőt. Szőke haja vállig ért, és csak úgy sugárzott belőle a szexualitás! Mégis, mintha nem lett volna tisztában ezzel, visszafogottnak tűnt. Lapos cipő volt rajta. Hosszú lábát, fekete leggings fedte és egy tunika, ami eltakarta, de mégis sejtette finom domborulatait! Azok a szemek! Gyönyörű zöld szeme volt. Pont az esete. És az a mosoly! Úristen! Egyből teleélvezte a gumit! Mi a fasz? Kihúzódott a nőből.

– Ha valamire szükséged van, keresd meg valamelyik őrt, ők segítenek neked. A te és a barátaid fogyasztását én állom. Mondd a pultnál, hogy Mark rendelkezett így – mondta gépiesen, miközben húzta le magáról a

gumit. Meg kellett tudnia ki ez a lány. Kell neki! És ő mindenkit és mindent megkap, akit és amit csak akar!

Mark csendben figyelte, ahogy Vera gyorsan rendbe szedte magát, majd elindult az ajtó felé, hogy távozhasson. Mark elé sietett, és kitárta előtte az ajtót. A nő visszamosolygott rá, majd eltűnt a tömegben.

– Hívd be Evezőst! – szólt oda Mark az egyik őrnek.

– Igen főnök!

Nézte ezt a gyönyörű lányt és elgondolkodott. Volt már dolga elég nővel, de eddig egyszer sem keltette fel az érdeklődését olyan, aki nem volt könnyen kapható. Mivel az egyszerű és gyors megoldások már unalmasnak bizonyultak, ebben a nőben a kihívás is izgatta. A férfiak megkörményezték őt, de sorban visszautasította a közeledésüket. Kisugárzása mély hatással volt Markra.

Evezős bedugta a fejét az ajtón. – Helló főnök! Hivattál?

Mark intett neki, hogy menjen beljebb. – Arról a nőről akarok mindent tudni. – Mutatott a kezével a lányra.

– Arról a szőkéről?

Mark bólintott egyet.

– Meglesz! – Elmosolyodott Evezős, a szikár, alacsony alkalmazott. Zsebtolvaj volt. Nagyon profi volt a „szakmájában”. Mark tudta, hogy érdekes lesz nyomon követni az akciót neki is. Evezős kiment az irodából. Mark követte minden lépését, de a fények játéka miatt, és a férfi ügyességének köszönhetően, csak annyit látott, hogy az embere épp vissza csempészi a lány tárcáját a táskába. Mark elmosolyodott. Nem hiába volt nála alkalmazásban a férfi.

Evezős bejött az irodába, aztán le is huppant az íróasztal melletti fotelba, kicsit lejjebb csúszott rajta, és egyik kezét feltette a karfára.

– Na mizu főni a szőkével?

Mark arca elsötétült.

– Neked ahhoz semmi közöd. Tudd hol a határ! Mondd... – Evezős mindkét kezét feltartotta maga előtt és kihúzta magát.

– Jaj, bocsánat, csak kérdeztem. Tök hülye vagyok.

Ezzel Mark sem ellenkezett.

– Dasha Belovnak hívják, 24 éves, orvosi egyetemre jár, ide Kalugaba. Kazanban született, oda van bejelentkezve. Szeretnél több infót is róla?

– Természetesen. Még tegnapra. Elmehetsz.

– Igenis főnök. – Mark nézte Evezőst, ahogy felállt és kisétált az ajtón. Tekintete visszasiklott a táncolók felé, de a nőnek már nyomaveszett. Dasha – ízlelgette magában a nevet. Mint egy angyal, aki okos is. Elvigyorodott. Meg fogja szerezni magának ezt a nőt. Kezdődjön a játszma.

3. Fejezet

Dasha mostanra teljesen elfáradt. A lábai, mintha ólomból lettek volna. Ez a nap nagyon hosszú és fárasztó volt. Rengetegen voltak, pedig egy unalmas vasárnapra számított. Körbenézett a kávézóban, az egyik boxban egy fiatal pár itta még a teáját és elmélyülten beszélgettek. Már csak ők voltak. Tegnap Gerivel, a legjobb barátjával és még néhányan elmentek abba a klubba. Dashanak nem volt kedve hozzá, nem az a bulizós lány. Ma nem akart úgy jönni dolgozni, hogy fáradt, holnap meg órái is lesznek az egyetlen. Végül Geri olyan ügyesen meggyőzte: – Hé ribi, ne csináld már! Az egy dolog, hogy nem pasizol, de hogy még egy kis pia, egy kis tánc sincs az életedbe... Tök olyan vagy, mint egy nyolcvan éves öregasszony.

Vasárnap úgy sem szokott akkora forgalom lenni, így beadta a derekát és elment velük. Ekkora pörgésre viszont nem számított. Amikor csak tudott, vállalt műszakot, mert így tudta a sulit, és a kiadásait is fedezni. Nem bánta meg, hogy elment kicsit kikapcsolódni, de ennek hatására mostanra teljesen kimerült. Várta már a műszak végét, hogy bezárjon. Egy jó forró fürdő és az ágya melege kecsegtette.

Ránézett a bejárati ajtó feletti hatalmas, analóg órára. Huszonegy óra harminc perc. Nagyot sóhajtott. Még fél óra van a zárásig.

Ekkor kinyílt a bejárati ajtó, amit az ajtó feletti kis csengő hangja jelzett. Mérges lett, hogy zárás előtt fél órával megint jött valaki. Nagy levegőt vett és próbált nem mérgesen nézni a vendégre. Az álla viszont leesett. Erre nem számított. Egy gyönyörű férfi jött be. Igen, gyönyörű. Ezt nem szokták férfiakra mondani, de olyan jól nézett ki, hogy egész nap el tudta volna nézni. A megjelenése egyből uralta a helyet, magabiztosságot sugárzott. A férfi körbenézett, mintha keresne valakit. Végül ránézett Dashara és egyenesen felé indult. Nem tudták levenni egymásról a tekintetüket. Még a járása is férfias volt, mintha kiszemelte volna a prédáját, és épp

becserkészni készülné áldozatát. Dasha még levegőt is elfelejtett venni, ahogy közeledett felé a férfi. Amikor odaért hozzá, megjelent az a kaján féloldalas vigyor a száján.

Istenem, azok a formás szájak, és szép fehér fogak! – gondolta Dasha. Azok a mogyoróbarna, igéző szemek és mindent tudóak. Kicsit hosszabb borostája van, a haja barna, oldalt rövidebbre nyírva, pár ősz szállal, ami még inkább dobott a férfiasságán. Felül hosszabb, és kissé csapzott, mint aki sűrűn túr bele. Isten látja a lelkét, a saját kezét is úgy kellett magának lefognia, hogy véletlenül se kapaszkodjon bele abba a hajba. Nem találkozott még férfival, aki ilyen hatással volt rá, pedig nem volt prúd, se szűz már, de ilyet eddig csak pár romantikus könyvben olvasott. Sosem gondolta volna, hogy ez akár vele is megtörténhet.

– Kérhetek egy kávé? – A hangja is maga a férfiasság, nyers erő, mélyen zengő, amitől egyenesen libabőrös lett. Gyorsan próbált felocsudni a kábulatából és vissza kellett kérdeznie.

– Te-tess-éék?

– Kérhetek egy kávé, vagy esetleg még tovább fog bámulni? – Megint elmosolyodott, amit azzal a pillantással kombinált, amivel azt mutatta, hogy tudja milyen hatással van rá.

– Elnézést! Igen, persze – mondta zavartan és nyúlt is a kávéfőző felé, aztán visszahúzta a kezeit maga mellé, mivel még nem tudta milyen kávé kell készítenie.

- Dasha szedd össze magad! Nem játszotok egy súlycsoportban – Gondolta. Tudta magáról, hogy jó nő, de ez a férfi egy Isten hozzá képest. Ráadásul nagyon drágának tűnt sötétkék öltönye, amit biztosan rászabtak. Legalább fél évi fizetésébe kerülhetett. Ez a fajta férfi tudja mit akar, és biztosan mindig meg is kapja. És nem ő kell neki, egy ilyen átlagos, csóró pincérnő!

– Milyen kávé adhatok? – Némi önbizalom csengett a hangjába már.

– Egy feketét kérek, cukor és tej nélkül. – Mark, a szemöldökét összehúzta, aztán végig nézett alulról szép lassan haladva felfelé Dashán. Egy két helyen elidőzött a tekintete, mint aki átlát a ruhán. Dasha teljesen zavarba